

brugte Udtryk, have vi, dog, ikke troet, at burde anbefale en; anden Redaktion. Et Mindretal (Thygeson) tillader sig at stille Forslag om en Tilføielse, for Klitternes Vedkommende. (Uendringforslaget Nr. 19), motiveret ved, at 1ste Pafsus af Forordningen 19de September 1792 §. 16, saalydende: „det maa og ikke tillades Vedkommende, at kjøre, ride eller gaa paa de indbegnede Sande“, ikke i sin Helhed er bleven optagen i Lov. 29de Marts 1867 angaaende Sandflugtens Dæmpning m. v.

Til §. 8.

Skjøndt det i Reglen maa anses at være flet forsættlig, naar Noget tvæirer sine Husdyr, saa nær ved Naboens Jord, at de kunne naa ind paa denne, ville dog efter Flertallets Mening stundom saadanne Omstændigheder kunne oplyses, som tilstræffelig godtgjøre, at det ikke har været hans Hensigt at gjøre slikt Indgreb, i hvilket Tilfælde han formentlig maatte være straffri; i Overensstemmelse med denne Betragtning stilles Uendringforslag (Nr. 20) om i 2den Linie at indflyde Ordet „forsættlig“ foran „tvæir“. Mindretallet finder det betænkeligt at slappe Straffebestemmelsen ved at betone Forsættigheden.

Til § 9.

Fdn. 1794 §. 45 fastsatte Straf for den, som driver eller fører anden Mand's Kreaturer ind paa sin Lod for der at optage dem. Da en lignende Straffebestemmelse findes i Udkastet, foreslaa vi den optagen i denne Paragraph. (Uendringforslag Nr. 21).

Til § 11.

Med Hensyn til Hovedreglen vedkommende Veifreden er der delte Meninger i Udvalget. Vi ere enige om at tilraade, at den de Veifarende tillagte Optagelsesret indskrænkes til Dyr, som findes tværede paa Veien, og at anbefale en noget anden Uffattelse af det første Punktum, hvorved Forskrifterne angaaende Færdslen med Dyr og Forbudet mod Veiens Afgræsning ved Dyr træde noget stærkere frem i Opregningen af de Tilfælde, hvor Optagelsen skal finde Sted. (Uffl. Nr. 22.) Men medens Flertallet tiltræder Lovforslagets

ubetingede Forbud mod, at Husdyr græse paa de offentlige Veie, lægger et Mindretal (Svedersen og Schøler) megen Vægt paa en Begrænsning af dette Forbud til Fordel for Husmænd og andre ubemidlede Landboere saaledes, at den Afgræsning, der vel ikke, for Tiden er tilladt, men taales paa mange Steder, og mod hvilken der ikke er givet udtømmende Bestemmelser, fremtidig skal kunne tilstedes af Veibestyrelsen under visse Betingelser. Uagtet de opstillede Betingelser (Uffl. Nr. 23) ganske vist ere ikke lidet betryggende, idet Veibestyrelsen ikkun da skulde kunne meddele Tilladelsen til Afgræsning „af enkelte Kreaturer, som stadig holdes ved Løir af en Bøget“, naar saadan Græsning ikke medfører Ulemper for Færdslen eller Beskadigelse af Veien, og derhos de tilstødende Lodseieres Samtykke er forhvervet, maa Flertallet dog til Opretholdelse af god Orden paa de offentlige Veie saa meget mere anbefale at følge Lovforslaget paa dette Punkt, som den af Mindretallet attraaede Undtagelsesbestemmelse ligesaa godt vil kunne komme Andre end dem tilgode, i hvis Interesse den foreslaas.

Til andet, femte og sidste Stykke stilles nogle mindre betydende Uendringforslag (Nr. 24, 25, 26, 27 og 27 b), hvilke det ikke turde være fornødent her at motivere; ikkun bemærkes, at det efter Forholdene, som de ere i Virkeligheden, neppe lader sig forsvare at udvide Lovforslagets § 4 saaledes, at dens Regel kommer til Anvendelse paa Gaar, der ere komne ind paa en offentlig Veie.

Flertallet har ikke fundet Betænkelighed ved at slutte sig til et i Udvalget fremkommet Forslag, der sigter til at forebygge en utidig Anvendelse af Veifredsbestemmelserne fra underordnede Politi- eller Veiofficialers Side (Uffl. Nr. 28); Mindretallet (Thygeson) skjønner ikke rettere end, at der ved dette Forslag statures en Undtagelse, som i flere Egne saagodt som vilde ophæve Hovedreglen for Optagelse af Husdyr paa offentlige Veie.

Til § 12.

Naar Udvalgets Uendringforslag Nr. 2 til § 2 og Nr. 12 til § 4 vedtages, udkræves yderligere processuelle Bestemmelser (Uffl.